

Äktenskapet: den kristna kallelsen att älska utan förbehåll och utan mått

Under den allmänna audiensen fortsatte påven sina reflektioner om äktenskap och om kärleken makarna emellan. Påven refererade till Paulus brev till Efesierna och sade att äktenskapet ”är ett sakrament som firas i kyrkan, men som också bygger upp kyrkan genom att inleda en ny familjegemenskap”. Han betonade att kärleken mellan makarna bör vara som

kärleken mellan Kristus och kyrkan. ”Detta kräver mod!”

2015-05-06

I denna rad av föredrag kring katekesen om familjen kommer vi idag fram till det kristna äktenskapets skönhet. Det är inte bara en ceremoni som man firar i kyrkan med blommor, brudklänning och foton. Det kristna äktenskapet är ett sakrament som firas i kyrkan, men som också bygger upp kyrkan genom att inleda en ny familjegemenskap.

Det är vad aposteln Paulus sammanfattar med sina berömda ord: ”Detta rymmer en stor hemlighet, här låter jag det syfta på Kristus och kyrkan” (Ef 5:32). Inspirerad av den Heliga Anden säger Paulus att kärleken mellan

makarna är en bild av kärleken mellan Kristus och kyrkan. Det är en otänkbar värdighet! Men i själva verket har Gud lagt ned den i sin skapelseplan, och med Kristi nåd har oräkneliga kristna par förverkligat den, trots sina begränsningar och synder!

När Paulus talar om det nya livet i Kristus, säger han att de kristna – alla kristna – är kallade att älska varandra så som Kristus har älskat dem och att "undordna sig varandra" (Ef 5:21), vilket betyder att tjäna varandra. Här liknar han paret man och hustru med paret Kristus och kyrkan. Det är förstås en ofullkomlig bild, men vi måste förstå dess andliga innebörd, som är upphöjd och revolutionerande, och på samma gång så enkel att den kan förverkligas av varje man och kvinna som anförtror sig åt Guds nåd.

Paulus säger att maken skall älska sin hustru "som sin egen kropp" (Ef 5:28) och så som Kristus "har älskat kyrkan och utlämnat sig själv för den" (vers 25). Men ni makar som är här, förstår ni detta? Att ni skall älska er hustru så som Kristus älskar kyrkan? Det är inget man skämtar om, detta är allvarliga ting! Resultatet av denna radikala hängivenhet som begärs av mannen till kvinnans kärlek och värdighet efter Kristi förebild måste ha varit enorm också i den kristna gemenskapen.

Evangeliet sår här ett nytt frö som återupprättar den ursprungliga ömsesidigheten i hängivenhet och respekt. Det gror långsamt i historien men till sist har det vunnit.

Äktenskapets sakrament är en stor gärning av tro och kärlek. Det vittnar om modet att tro på skönheten i Guds skapargärning och att leva av den

kärlek som hela tiden driver en att överskrida både sig själv och familjen. Det kristna kallet att älska utan förbehåll och utan mått är det som, med Kristi nåd, ligger till grund också för det fria samtycke som utgör äktenskapet.

Kyrkan själv är djupt involverad i varje kristet äktenskaps historia. Kyrkan byggs upp när äktenskapet lyckas och lider när det misslyckas. Men vi måste fråga oss allvarligt: accepterar vi själva på djupet, som troende och herdar, att det oupplösliga bandet mellan Kristus och kyrkan är som äktenskapet och den mänskliga familjen? Är vi beredda att ta detta ansvar på allvar, alltså att varje äktenskap vandrar samma väg som Kristus med kyrkan? Detta är något stort!

När detta skapelsemysteriets djup erkänns och återupprättas i sin renhet, öppnas en andra stor

horisont som präglar äktenskapets sakrament. Beslutet att "gifta sig i Herren" innehåller också en missionerande dimension, som betyder att man i sitt hjärta är redo att förmedla Guds välsignelse och Herrens nåd till alla. De kristna makarna tar del i kyrkans mission just som makar. Detta kräver mod! När jag hälsar på nygifta säger jag därför: "Här är de modiga!" för det krävs mod för att älska varandra så som Kristus älskar kyrkan.

När man firar sakramentet kan man inte bortse från att familjelivet också har ett ansvar gentemot kyrkans stora kärleksmission. Kyrkans liv berikas varje gång av skönheten i detta äktenskapliga förbund, och blir fattigare varje gång dess ansikte vanställs. Kyrkan behöver också makarnas djärva trohet mot sitt sakraments nåd för att kunna erbjuda alla trons, kärlekens och hoppets gåvor. Guds folk behöver

deras dagliga vandring i tron, kärleken och hoppet, med alla de glädjeämnen och mödor som denna vandring medför i ett äktenskap och i en familj.

Vägen som så stakats ut för alltid är kärlekens väg. Man älskar som Gud älskar, för alltid. Kristus upphör inte att ta hand om kyrkan. Han älskar den alltid, han vårdar den alltid, som sig själv. Kristus upphör aldrig att avlägsna alla slags fläckar och rynkor från människans ansikte. Denna utstrålning av Guds kraft och ömhet sprids från par till par, från familj till familj, på ett gripande och vackert sätt. Paulus har rätt: detta är verkligen en "stor hemlighet"! Män och kvinnor, som är modiga nog att bära denna skatt i vår mänsklighets lerkärl, är en viktig resurs för kyrkan, men också för hela världen. Må Gud välsigna dem tusenfalt för detta.

© Copyright - Libreria Editrice
Vaticana

översättning: Vatikanradion

Libreria Editrice Vaticana /
Rome Reports

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
aktenskapet-den-kristna-kallelsen-att-
alska-utan-forbehall-och-utan-matt/](https://opusdei.org/sv-se/article/aktenskapet-den-kristna-kallelsen-att-alska-utan-forbehall-och-utan-matt/)
(2026-03-06)